

Tarics Péter alelnök („ÖSSZETARTOZUNK” Csallóköz-Kisalföld Társaság)

Tisztelt Egybegyűlteik, kedves délvidéki magyar Barátaink, Sorstársaink!

Az anyaországi Kisalföld és a felvidéki Csallóköz valamennyi tájáról jöttünk el Hozzátok, hogy szolidaritást vállaljunk Veletek, és segítsünk.

Az utóbbi időben egyre több a vajdasági magyarok elleni támadás, atrocitás. Egyre többet hangzik el Szabadka, Temerin, Zenta, Magyarkanizsa, Nagybecskerek, Bácsfeketehegy és más települések neve, ahol immár rendszeresen történnek magyarellenes incidensek.

Az elmúlt két évben 194 nemzeti színezetű incidens vagy provokáció történt Szerbiában. Ezek közül 98 jogsértés kárvallottjai vajdasági magyarok voltak. Már halálos áldozata is van a magyarellenességnek, mégpedig egy 33 esztendőes magyar fiatalember. Ez, és a kialakult helyzet mélységesen felháborít bennünket, amely annál is inkább drasztikus és tarthatatlan, mivel szinte napi rendszerességgel jelen van a Vajdaságban. Ez pedig nem véletlen. Úgy gondoljuk, hogy a vajdasági magyar fiatalok elleni támadássorozat egy többé-kevésbé tudatos, tervezett akció szerves része. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a folyamatos magyarellenes terror és a hatóságok részéről tapasztalható szemhunyas már több mint gyanús. A hatalom nem akar tudomást venni arról, hogy a fiatalok körében óriási a tolerancia hiánya, és magyargyűlölet tapasztalható. Kérdezem én: Miért? A szerb belügyminisztérium, a rendőrség, az ügyészség és a bíróságok tudatosan vagy latens módon tehetetlenek. Hiszen mindmáig nem voltak senkit érdemben felelősségre a törtétekért. Sőt: mindmáig nem hozták nyilvánosságra a közelmúlt diákveréseivel kapcsolatos nyomozás eredményeit. A mondvacsinált előzetes letartóztatások, a színlelt felelősségre vonás már-már az európai intézeteket is megtéveszti. Az Európai Parlament 2005.

szepember 29-én felszólította az Európai Bizottságot, hogy fordítson nagyobb figyelmet arra a biztonsági veszélyre, amelyet a vajdasági kisebbségek zaklatása jelent. A dokumentum figyelmezteti a Szerbia és Montenegró-i, illetve a szerb kormányt, hogy a "szabadság és a demokrácia elve, az emberi jogok és alapvető szabadságjogok tiszteletben tartása előfeltételét képezik annak, hogy az Európai Parlament beleegyezését adja ahhoz, hogy az ország társulási megállapodást írjon alá az Európai Unióval." Az Európai Bizottság tehát figyeli a vajdasági történéseket. A kérdés csupán az: milyen hatékonysággal? A különböző európai szervezeteknek ugyanis már eddig is sokkal hatékonyabb jogvédő és válságmegelőző tevékenységet kellett volna végezniük a Vajdaságban, és szerte a Kárpát-medencében, a határon túl élő magyarok körében, mint ahogy azt eddig tették. Óriási mulasztás történt tehát Európa részéről. Csak bízni tudok abban, hogy a most itt jelenlévő európai szervezetek konkrét ügyekben és hatékonyan segítenek a vajdasági magyaroknak. Mert ez az ő kötelességük is. Mert az Európai Unió és az európai jogvédő szervezetek nem Brüsszelben, nem Strasbourgban, nem Luxemburgban, hanem Zentán, Kosovóban, Újvidéken, Marosvásárhelyen, Kolozsváron, Ungváron, Munkácson, Kassán, Pozsonyban, Lendván vizsgálznak. A médiumok is bűnösök az atrocitások valódi felfedésében. Ezért felszólítjuk a tömegtájékoztató eszközöket, hogy segítsenek fényt deríteni arra: az illetékes ügyészségek miért zárkoznak el attól, hogy bűnvádi eljárást indítsanak az incidensek elkövetői ellen, még akkor is, ha egyértelmű bizonyítékok léteznek.

Kedves vajdasági Magyar Testvéreink!

Biztatlak Benneteket. Erőt, egészséget, kitartást, szívósságot adjon Nektek a sors és a Mindenható! Ki kell vívni az igazi, félelem nélküli szabadságot Szerbiában. Ebben mindig mellettetek állunk. Minden olyan

szellemi, fizikai, gyakorlati segítséget megkaptok tőlünk, amit csak igényeltek.

Ragadjatok meg és használjatok ki minden olyan törvényes lehetőséget, amivel a Vajdaságban eredményes lehet jogvédő munkátok, és megszüntethető vagy megelőzhető a magyarverések, a magyarok elleni rendszeres támadások, magyargyűlölő falfirkák. Éljetek minél többször a tiltakozó nagygyűlések, tüntetések, valamint a polgári engedetlenség lehetőségével. Mi is ekképpen védtük meg a Felvidéken magyar iskoláinkat, színházainkat, múzeumainkat 1994-ben, 1995-ben és 1996-ban, amikor a sovinszta hatalom magyar intézményeinket be akarta zárni, és drága magyar anyanyelvünket a konyhanyelv szintjére akarta degradálni.

Tisztában vagyok azzal, hogy ma rettegnek a vajdasági magyar diákok. A gyerekek sokszor még szüleiknek sem merik elmondani, milyen incidens történik velük. Ha pedig elmondják, könnyes szemmel könyörögnek, hogy a szülő ne csináljon cirkuszt. Félnék a bosszútól. Mint határon túli magyar, pontosan tudom, mit jelent az állandó rettegés. Nem tudod, mikor aláznak meg, mikor vernek meg, mikor zárnak be, és

nincs semmilyen garancia arra, hogy a támadókat, a valódi bűnösöket megbüntetik. Ez embertelen, lehetetlen állapot. Mindezek ellenére azt kérem tőletek: soha ne fogadjátok el a másodrangúságot! Ne hunyászkozzatok meg, mert ennek az állapotnak egyszer vége lesz! Ti egyenrangú polgárai vagytok ennek az országnak. Reméljük, hogy a szerb elnök 2005. október 3-án Budapesten tett kijelentése, miszerint számára ugyanolyan fontos a Szerbiában élő magyarok sorsa, mint bármely más nemzetiségű polgáré, és majd megbüntetik azokat, akik etnikai alapon szítanak konfliktusokat a Vajdaságban, nem csak politikai szólam volt. Ti a Trianonban szétvert egységes magyar nemzet tagjai vagytok. Az egységes magyar nemzethez való tartozás érzése vezéreljen titeket jogvédő munkátokban! Láthattátok: jelentős Kárpát-medencei összefogás történt az erdélyi és a székelyföldi árvízkárosult magyar testvéreink megsegítésére. Ilyen összefogás segít majd Benneteket is itt a Vajdaságban. Ne feledjétek: Egységben az erő! A magyar összefogást, a magyar erőt több mint ezer éven nem tudta megtörni senki és semmi. Ma sem tudja megtörni. Így legyen!

